

Nabożeństwo Drogi Krzyżowej

„Droga Krzyżowa. — Oto potężne i pełne treści nabożeństwo! — Obyś nabrał zwyczaju rozważania czternastu stacji Męki i śmierci Pańskiej w każdy piątek. — Zapewniam cię, że zaczerpniesz tu sił na cały tydzień.” ‘Droga, 556’

16-02-2021

Wielki Post przygotowuje nas do zjednoczenia się z Chrystusem, do poznania Jego miłości do nas,

*przypatrując się i rozważając
wydarzenia Męki i Śmierci Jezusa.*

*Dzięki temu nabożeństwu możemy
odkryć na nowo bliskość Chrystusa w
Jego Najświętszym Człowieczeństwie i
uczyć się od Jego Matki jak podążać
za Nim w chwilach, które wymagają
od nas czy naszych bliskich hojniejszej
miłości.*

„W piątki Wielkiego Postu, kiedy
szczególnie wspominamy Wielki
Piątek Chrystusowego Odkupienia,
możemy rozważać wydarzenia tego
dnia, zebrane razem w tradycyjnym
nabożeństwie Drogi Krzyżowej.
Dlatego święty Josemaría Escrivá
radzi: **„Droga Krzyżowa. - Jest to
nabożeństwo mocne i treściwe.
Obyś nabrał zwyczaju rozważania
w każdy piątek tych czternastu
stacji Męki i Śmierci Pańskiej.
Zapewniam cię, że zaczerpniesz tu
sił na cały tydzień”** (Św. Josemaria
Escriva, *Droga*, 556).

Dzięki tej pobożnej praktyce możemy przypatrywać się Przenajświętszemu Człowieczeństwu Chrystusa, który jawi się nam jako człowiek cierpiący w ciele, ale równocześnie nie tracący majestatu Boga.

Towarzysząc Jezusowi w Drodze Krzyżowej, możemy na nowo przeżyć najważniejsze momenty Odkupienia świata. Już w drugiej stacji widzimy Jezusa skazanego na śmierć, przyjmującego na Siebie Krzyż i rozpoczynającego bolesną drogę, którą i my powinniśmy kroczyć. Przy każdym upadku Jezusa pod ciężarem Krzyża powinniśmy się przerazić, gdyż to nasze grzechy – grzechy wszystkich ludzi – przygniatają Boga.

Wtedy nasze serce powinno ogarnąć pragnienie nawrócenia: „**Oslabione ciało Jezusa już chwieje się pod ciężkim brzemieniem Krzyża. A z Serca przepelnionego miłością**

**zaledwie nikły strumień życia
dochodzi do zranionych członków
ciała. (...) Ty i ja nie możemy nic
powiedzieć: już wiemy, dlaczego
Krzyż tak bardzo jest ciężki. I
opłakujemy naszą nędzę, a także
straszną niewdzięczność
ludzkiego serca. W głębi duszy
rodzi się akt prawdziwej skruchy,
który wyciąga nas z grzesznego
poniżenia. Pan Jezus upadł po to,
abyśmy podnieśli się: tym razem –
i zawsze” (Św. Josemaría Escrivá,
Droga Krzyżowa, Stacja III).”***

**- Fragment z książki: Francisco
F.Carvajal „Rozmowy z Bogiem. Tom
II. Wielki Post – Piątek po Popielcu”,
Apostolicum, Ząbki 1998*